

Kevennys; Hevirokkibändin kitaransoittaja siirtyi ajasta ikuisuuteen. Taivaan portilla hän joutui Pietarin haastatteluun. Mitä sitä on elämässä tullut tehtyä. No, hevviä olen soittanut. Aha, vai niin. Tietänet että tänne taivaaseen vievä tie on kaita ja portti ahdas, niin että ei tänne hevillä pääse.

MITEN VOIN VASTUSTAA PAHAA?

Kun katselemme ympärillämme olevaa pahuutta, voimme vain kummastella, mikä meitä ihmistä oikein riivaa?

Yleensä ihmiset kuitenkin kysyvät; Miksi Jumala ei estä pahaa?

Oikea kysymys olisi; Miksi me ihmiset emme estä pahaa, vaan teemme sitä itse.

Johdanto: Pahuus on maailmassa todellisuutta.

Me joudumme käymään sotaa itsessämme olevaa pahaa vastaan. Jos me siinä olemme voitolla (eli olemme antaneet sodanjohdon pois omista käsistämme Pyhälle Hengelle), vasta silloin voimme menestyksekkäästi vastustaa myös maailman houkutuksia ja Pahan palavia nuolia.

Mutta mistä paha ja pahuus on lähtöisin? Raamattu antaa siihen vastauksen.

Saatana oli alun perin yksi Jumalan luomista, parhaimmista, kauneimmista ja voimakkaimmista enkeleistä, kerubiksi kutsuttu ylienkele.

Jesaja kirjoittaa asiasta mm. näin;

Jes. 14:12-14. Voi, sinä putosit taivaalta, sinä Kointähti, sarastuksen poika! Alas maahan sinut survaistiin, sinä kansojen kukistaja." Etkö juuri sinä sydämessäsi sanonut: "Minä tahdon nousta taivasiin! Minä pystytän valtaistuimeni Jumalan tähtiä korkeammalle, ... olen korottava itseni Korkeimman vertaiseksi."

Hesekiel taas kirjoittaa näin;

Hes. 28:12-15. ... Sinä olit täydellisistä täydellisin, täynnä viisautta, itse kauneus. Olit Eedenissä, Jumalan puutarhassa, ... Kerubiksi minä sinut tein, sädehtiväksi vartijaenkeliksi, sinä olit pyhällä vuorella, käyskentelit välkehtivien kivien keskellä. Moitteen sijaa ei sinussa ollut siitä päivästä, jona sinut loin, siihen päivään, jolloin lankesit pahaan. ...

Ylienkelin asema ei riittänyt Saatanalle vaan hän halusi olla Jumalan vertainen. Saatana on hepreaa ja merkitsee vastustajaa. Diabolos, paholainen, on kreikkaa ja merkitsee myös vastustajaa. Saatanan kanssa lankesi kolmasosa Jumalan luomista enkeleistä kapinaan Jumalaa vastaan. Se käy ilmi Ilm. 12:4 kohdasta. Saatanaan liittyneet enkeliolennot ovat nyt pahoina henkinä ja riivaaajina maailmassa.

Jeesus itse sanoi seuraavasti;

Luuk. 10:17-20. Ne seitsemänkymmentäkaksi opetuslasta palasivat iloisina ja sanoivat: "Herra, pahat hengetkin tottelevat meitä, kun käskemme niitä sinun nimessäsi." Jeesus sanoi heille: "Minä näin, kuinka Saatana sinkoutui taivaasta kuin salama. Niin, minä olen antanut teille vallan: te voitte polkea käärmeitä ja skorpioneja ja kaikkea vihollisen voimaa, eikä se vahingoita teitä. Mutta älkää siitä iloitko, että henget teitä tottelevat. Iloitkaa siitä, että teidän nimenne on merkitty taivaan kirjaan."

Vanha Testamentti kertoo Saatanasta myös näin;

Job. 1:6-12. Eräänä päivänä Jumalan pojat (enkelit) tulivat koolle ja asettuivat Herran eteen. Myös Saatana oli heidän joukossaan. Herra kysyi Saatanalta: "Mistä sinä tulet?" Saatana vastasi: "Olen kuljeksanut pitkin ja poikin maita mantereita." Herra kysyi: "Oletko pannut merkille palvelijani Jobin? Ei ole maan päällä toista hänen kaltaistaan, niin vilpitöntä ja nuhteetonta ja jumalaapelkäävää, ei ketään, joka niin karttaisi kaikkea pahaa." Saatana vastasi Herralle: "Miksi ei Job olisi jumalaapelkäävä? Sinähän olet sulkenut hänet suojelukseesi, hänet ja hänen perheensä ja omaisuutensa. Olet siunannut kaiken mihin hän ryhtyy, ja hänen karjansa leviää yli maan. Mutta ojennapa kätesi ja tartu siihen mitä hänellä on. Saat nähdä, että hän kiroaa sinua vasten kasvoja!" Herra sanoi Saatanalle: "Hyvä on. Saat tehdä mitä haluat kaikelle mitä hänellä on. Mutta häneen itseensä et saa koskea." Sitten Saatana lähti pois Herran edestä.

Jobin kirjasta käy ilmi Saatanan toimintavallan rajat. Saatanalla oli vielä tässä vaiheessa pääsy Jumalan valtaistuimen luo, mahdollisesti aina siihen asti, kunnes Jeesus ristillä antoi henkensä.

Kun Jumala kysyi, oletko pannut merkille palvelijaani Jobia, joutui Saatana vastaamaan; Sinä olet sulkenut hänet kaikenkattavaan suojelukseesi – minä en pääse hänen kimppuunsa vaikka olen yrittänyt. Sitten Saatana yritti saada Jumalaa koskemaan Jobiin. Jumala ei suostunut siihen. Sen sijaan Jumala antoi Jobin Saatanan käsiin, asettaen kuitenkin tarkan rajan siihen, mihin asti Saatanalla oli lupa mennä.

Miksi Jumala menetteli näin, että otti osan suojelustaan pois Jobin yltä? Useastakin syystä.

- Jumala luotti Jobiin niin paljon, että antoi tälle kärsimystehtävän. Jumala tunsu Jobin täydellisesti. Job itse ei vielä tässä vaiheessa tuntenut Jumalaa riittävästi. Job oppi tuntemaan Jumalan paremmin vasta kärsimystensä kautta.
- Jobin kolme ystävää, ne jotka tulivat Jobia lohduttamaan, olivat opillisesti täysin pihalla. Job kärsi myös siksi, ette he korjaisivat oppiaan.
- Job kärsi myös siksi, että Jobin kirja kirjoitettaisiin ja että me sen kautta tuntisimme Jumalaa paremmin. Ja tietäisimme Saatanan olevan täysin Jumalan toimivallan alla.

Ei Jumala näitä kärsimyksiä Jobille itse antanut. Saatana teki heti kaikkensa murhiin asti saatuaan siihen mahdollisuuden. Kärsiessään Job kyllä kirosi syntymäpäivänsä mutta Jumalasta Job ei kuitenkaan luopunut, vaikka ei ymmärtänyt alkuunkaan, miksi hänen, syyttömän miehen, piti kärsiä.

Toinen kohta Vanhassa testamentissa (1. Aikakirja 21:) kertoo, miten Saatana houkutteli kuningas Daavidin ylpeyteen, selvittämään sen, kuinka suuri ja mahtava kuningas hän itse asiassa on. Armeijan päällikkö Joab yritti puhua Daavidille järkeä onnistumatta siinä. Daavid nöyrytyi ylpeydestään vasta kun ylpeyden seuraukset alkoivat näkyä.

Uusi Testamentti pitää yhtä Vanhan Testamentin kanssa siinäkin, että Saatana on persoonallinen henkiolento, joka on jatkuvassa kapinassa Jumalaa vastaan ja joka johtaa kaltaisiaan pahoja henkiä.

Taistelu käydään ihmisessä ja ihmisestä. Ei Jumala ole jättänyt meitä tässä taistelussa onnemme tai omien taitojemme varaan. Jeesus on jo voittanut Saatanan Golgatalla. Tämä Jeesuksen voitto – itse asiassa Kristus itse, on se taisteluväline pahaa vastaan, jota meille tarjotaan.

Paholaista ei kannata aliarvioida. Saatana käyttää ihmisen vanhaa langennutta luontoa liittolaisenaan houkutellessaan ihmisen Jeesuksen Kristuksen sovintoveren alta kokeilemaan, kuinka kauas Kristuksesta voisi vielä turvallisesti päästä.

Saatana osaa kyllä viekkaasti esiintyä valkeuden enkelinäkin, mutta hän ei tuo esiin Jeesuksen sovitusyötä ristillä.

Entä pitääkö juuri yksittäisen ihmisen taistella pahaa vastaan? Eikö riitä, että olen kerran ratkaisuni tehnyt ja olen kristillisen seurakunnan turvissa?

Taistelu käydään minussa ja minusta ja se on jatkuvaa (Ef. 6:10-13). En voi ulkoistaa taistelua pois itsestäni itseni ulkopuolelle, en vaikka seurakunnan esirukous onkin voimallinen. Minä itse sydämessäni ja mielessäni ratkaisen, vastustanko pahaa vai liitynkö siihen. Ratkaisuni tulee näkyviin siinä, millaiset toimintamallit otan käyttööni kussakin yksittäisessä konfliktitilanteessa.

Minusta itsestäni nousevat konstit ovat itsekkyyden, ylpeyden ja omavoitonpyynnin värittämiä. Ellen anna Jumalan Pyhän Hengen muuttaa ajatuksiani, puheitani ja tekojani, niin vanha luontoni kyllä pitää ne hallinnassaan. Vanha luontomme pyrkii vastaamaan loukkaukseen loukkauksella ja toisen menestymiseen kateudella.

Ef. 6:11-12. Pukekaa yllyenne Jumalan taisteluväline, jotta voisitte pitää puolianne Paholaisen juonia vastaan. Emmehän me taistele ihmisiä vastaan vaan henkivaltoja ja voimia vastaan, tämän pimeyden maailman hallitsijoita ja avaruuden pahoja henkiä vastaan.

Kristityn vanha luonto, se vanha ”aatu”, on eri asia kuin paha henki.

Kristityssä Jumalan lapsessa on hänen vanha luontonsa olemassa niin kauan kuin täällä maailmassa olemme, mutta hänessä ei voi olla ainuttakaan pahaa henkeä tai riivaajaa, koska Pyhän Hengen läsnäolo

meissä karkottaa ne automaattisesti. Missä on Herran Henki, siellä on Raamatun mukaan vapaus myös pahoista hengistä (2 Kor. 3:17.) Kristityn omasta mielestä nousee kyllä riittävästi esiin niitä asioita, mihin suostumalla saastuu, ei siihen pahoja henkiä tarvita (Mark. 7:21-23, Matt. 15:18-19).

Itsessään olevaa pahuutta on vaikea tunnistaa ja tunnustaa. Se on kuitenkin tervehtymisen ja eheytyksen edellytys. Kannattaa peilata asiat ensisijassa siihen, mitä Raamattu sanoo, ei omiin tunteisiin. Omantunto tulisikin kasvattaa antamaan oikea ääni ruokkimalla sitä Jumalan sanalla, rukouksella ja muiden uudestisyntyneiden kristittyjen seuralla.

Joskus oma rikkinäisyys sotketaan pahuuteen. Se ei ole sama asia vaikka usein juuri ihmisen rikkinäisyys johtaa hänet pahoihin tekoihin.

Tähän yhteyteen voisi myös liittää käsitteen ”armon meri”, johon kaikki meidän syntimme heitetään Kristuksen sovitustyön vuoksi. Jotkut sotkevat sen unohduksen mereen, joka on eri asia. Ihminen itse pyrkii siirtämään traumaattisimmat ja vaikeimmat asiat unohduksen mereen, ettei hänen tarvitsisi niitä kohdata. Esim. Seppo Jokinen puhuu paljon tästä asiasta kirjoissaan. Tämä siirto unohdukseen tapahtuu useimmiten jo varhaislapsuudessa. Aikuisena koetut vääryyden kokemukset sen sijaan muutetaan usein katkeruudeksi, joita ei unohdeta. Yhtä lailla nekin, niin kuin unohduksen mereen painetut asiat, estävät meitä kasvamasta kristittyinä Jumalan tuntemisessa. Oman kokemukseni mukaan pään tietoa Kristuksesta kykeneen kyllä lisäämään mutta jos en salli Kristuksen armolla hoitaa minua sisäisesti ehjemmäksi, en kykene välittämään Jumalan rakkautta muille ja työni tulokset Jumalan valtakunnassa jäävät vähäisiksi. Seppo Jokinen kertoo kirjassaan ”Terve kiintymys” näin (sivu 21);

Jotta ihminen voisi olla ainakin teoriassa ehjä, hänellä pitäisi olla vahva perusturvallisuus elämää kannattelemassa. Hänellä ei saisi olla sisimmässään voimakkaita, torjuttuja traumaattisia kokemuksia, sillä ne nielevät tavattoman paljon psyykkistä energiaa ja hengellistä voimaa. Jos torjutut traumat saadaan purettua sisimmästä, niiden torjumiseen mennyt voima vapautuu ihmisen käytettäväksi hänen jokapäiväisessä elämässään.”

Ja toisessa kohtaa (sivu 24) ”Jos sinusta sen sijaan tuntuu siltä, että elämä on todella mukavaa ja olet onnellinen ja iloinen, älä ollenkaan lähde itsesi löytämisen matkalle, vaan nauti elämästä ja elele niin kuin tähänkin asti.”

Armon meressä ei saa kalastaa. Anteeksisaatija syntejä ei tarvitse vatvoa. Mutta mitä tehdä niille vonkaleille, jotka yrityksistä huolimatta eivät suostu pysymään unohduksen meressä, vaan nousevat polskimaan. Ne vonkaleet kannattaa fileerata. Mutta ei ehkä yksin, vaan luotettavan sielunhoitajan tai ystävän kanssa. Ja ehdottomasti kannattaa pyytää Herramme Jeesus Kristus mukaan siihen tilanteeseen. Oman kokemukseni mukaan jotkut vonkaleet pitää fileerata monta kertaa, joillekin riittää yksi kerta. Moni sotkee näiden vonkaleiden vastustamisen pahan vastustamiseen. Ne ovat eri asioita.

- Jos emme kykene näkemään haavojamme, jotka olemme lapsuudessa tai aikuisuudessa sieluumme / mieleemme saaneet, emme myöskään kykene suostumaan niissä asioissa Jeesuksen parannettaviksi.
- Jos taas emme suostu näkemään syntejämme, ei Jumalan armo merkitse meille mitään.

Jeesus kysyy yleensä lempeästi, saako hän avata tulehtuneen sielunhaavan jotta voisi puhdistaa ja parantaa sen. Tai sitten hän sallii meidän itse viedä elämäntilanteemme sellaiseen pisteeseen, että apu alkaa meille keltata.

Eräs lääkäri oli kerran kysynyt Seppo Jokiselta että mistä tietää että joku on terve ja tunne-elämältään ehjä ihminen. Seppo oli vastannut, ettei hän tiedä sitä, koska ei ole vielä tavannut sellaista ihmistä.

Paholainen on olemassa vaikka häneen ei uskoisikaan.

Miksi paholaisen olemassaoloon pitäisi uskoa?

Ensiksikin siksi, koska Raamattu todistaa paholaisen olevan olemassa.

Noituus on myös lisääntynyt paljon. Ei ole olemassa hyviä noitua eikä hyvää noituutta, vaikka sitä yritetään meille uskotella. Lähetyskentällä olleet lähetit eivät aseta paholaisen ja riivaajien olemassaoloa kyseenalaiseksi, sillä he ovat nähneet paljon.

Miksi Suomessa ei sitten törmätä riivaajiin joka mutkassa? Syynä on se, että kristillinen kaste ja rukous Suomen ja suomalaisten puolesta ovat vielä varjelleet meitä.

Nykyajan humanismin valtaamat ihmiset, jotka kieltävät Jumalan olemassaolon, kieltävät myös paholaisen olemassaolon. Jos ihminen olisi kehittynyt pölyhiukkasesta apinaksi ja siitä myöhemmin ihmiseksi luonnon alkeisvoimien vaikutuksesta, kuten Darwinistiseen luonnonvalintaan uskovat väittävät, mihin Jumalaa tosiaankaan tarvittaisiin? Ei mihinkään. Lisäksi, jos maailma olisi kehittynyt luonnonvalinnan periaatteiden mukaisesti, joita ovat vahvimman mielivalta ja itsekkyyks sekä heikomman yksilön riistäminen ja tappaminen, olisi sellaisen maailman kehittäjällä kaikki ne luonteenpiirteet, jotka me kristityt liitämme Saatanaan. Enemmän tietoa saat netistä, luominen.fi –sivuilta.

Meidän ei ole mitään syytä keskittyä saatanaan ja hänen toimintaansa, vaan Jeesukseen Kristukseen ja Pyhän Hengen toimintaan. Joku on viisaasti sanonut; "Joka lähtee painimaan nokikolarin kanssa, tulee vain itse nokiseksi, silloinkin vaikka voitaisi."

Miten paholainen toimii?

- tuhoaa
- sokaisee mielet
- valehtelee
- on kiusaaja
- syyttää

Mikä on paholaisen taktiikka?

1) Saatana varastaa, tappaa ja tuhoaa.

Joh. 10:10. *Varas tulee vain varastamaan, tappamaan ja tuhoamaan.*

Minä (Jeesus) olen tullut antamaan elämän, yltäkyläisen elämän.

Jeesus sen sijaan antaa meille elämän. Saatana tietää hävinneensä ja siksi hänellä on suunnaton viha voittajan puolelle päässeitä Jumalan lapsia kohtaan.

2) Saatana, tämän maailman jumalana, on sokaissut ihmiset niin, että ihminen ei epäuskossaan näe Kristuksen pelastustyössä mitään mieltä.

2. Kor. 4:3-4. *Jos meidän julistamamme evankeliumi on peitossa, se on peitossa niiltä, jotka joutuvat kadotukseen. Tarkoitin niitä, joiden mielen tämän maailman jumala on sokaissut, niin että he epäuskossaan eivät näe Kristuksen evankeliumin kirkkaudesta säteilevää valoa, Kristuksen, joka on Jumalan kuva.*

Paholainen käyttää ihmisten sokaisemiseen mm. sellaisia asioita kuin; rahan- ja vallanhimoa ja muita himoja.

Yksi paholaisen sokaisukonsteja on väittää että Jumala on samanlainen kuin oma isäsi. Kun me sitten olemme muodostaneet Jumalasta oman käsityksemme, joka liian usein on kaukana Raamatun ilmoittamasta, me petymme käsityksemme Jumalasta. Mutta emmehän me silloin ole Jumalaan pettyneet, vaan itse itsellemme tekemäämme epäjumalaan. Uskommeko me saatanan meille syöttämän valheen, vai lähdemmekö hengellisen ja henkisen kasvun tielle tutustumaan todelliseen Jumalaan.

3) Paholainen yrittää saada meidät epäilemään Jumalan sanaa.

1. Moos. 3: kohdassa kerrotaan, miten käärme asetti Jumalan sanan paratiisissa kyseenalaiseksi; "Onko Jumala sanonut ...". Eevan ei olisi tarvinnut kuin mennä Adamin luo kysymään, sanoiko Jumala niin vai eikö sanonut?

Paholainen kiusasi myös Jeesusta erämaassa (Matt.4:3,6); "Jos olet ... niin ..." Jeesus vastasi paholaiselle vedoten kirjoitettuun Jumalan sanaan.

Me voimme epäilyn kohdatessa itse lukea Raamatusta. Tai kysyä joltain kokeneelta kristityltä, miten asia voisi olla. Rukous, varsinkin ylistys, on hyvä keino myös epäilystä vastaan.

4) Kiusaus;

1. Moos. 2:16-17. *Herra Jumala sanoi ihmiselle: "Saat vapaasti syödä puutarhan kaikista puista. Vain siitä puusta, joka antaa tiedon hyvästä ja pahasta, älä syö, sillä sinä päivänä, jona siitä syöt, olet kuoleman oma."*

Jumala kielsi Adamilta monen asian joukosta vain yhden. Jumala jopa kertoi mitkä ovat seuraukset, jos Adam ei tottele. Adam halusi kuitenkin miellyttää vaimoaan Eevaa enemmän kuin Jumalaa ja niin Saatana sai ihmiskunnankin puolelleen kapinaan Jumalaa vastaan. Peli olisi ollut menetetty, ellei Jumala itse olisi luvannut, että vaimon siemen korjaa asian. Siemen -sana on kirjoitettu alkutekstiin yksikkömuodossa ja tarkoittaa Jeesusta Kristusta.

5) Syyttäminen.

Paholainen on oikeassa syyttäessään ihmistä syntiseksi. Synti ei kuitenkaan vie sitä ihmistä kadotukseen, joka on hyväksynyt turvaksensa Jeesuksen Kristuksen sovintoveren.

Paholaisen nykyinen asema käy ilmi Ilmestyskirjan 12 luvusta näin;

Ilm. 12:7-12. Taivaassa syttyi sota. Mikael ja hänen enkelinsä kävivät taisteluun lohikäärmettä vastaan. Lohikäärme enkeleineen teki vastarintaa mutta kärsi tappion, eikä sille ja sen joukolle ollut enää sijaa taivaassa. Tuo suuri lohikäärme, tuo muinaisaikojen käärme, jota kutsutaan Paholaiseksi ja Saatanaksi, tuo koko ihmiskunnan eksyttäjä, syöstiin maan päälle, ja samoin syöstiin alas sen enkelit. Minä kuulin, kuinka taivaassa sanottiin kovalla äänellä: Nyt on pelastus tullut, meidän Jumalallamme on kuninkuus ja mahti ja hänen Voidellullaan valta. Nyt on Syyttäjä syösty alas, tuo, joka meidän Jumalamme edessä syytti veljiämme päivin ja öin. He voittivat hänet, Karitsan veri ja heidän todistuksensa toivat heille voiton. He eivät säästäneet henkeään vaan olivat valmiit kuolemaankin. Iloitkaa siis, taivaat ja te taivaiden asukkaat! Mutta voi maata ja merta - Saatakaan on laskeutunut teidän luoksenne! Se on raivon vallassa, sillä se tietää, että sen aika on lyhyt.

Pimeyden vallasta
Jumalan
valtakuntaan.

Mikä sitten on meidän nykyinen asemamme?

Kol. 1:13. Hän (Jumala) on pelastanut meidät pimeyden vallasta ja siirtänyt meidät rakkaan Poikansa valtakuntaan,

Kol. 2:15. Hän (Jumala) riisui aseista vallat ja voimat ja saattoi ne kaikki häpeään, kun hän teki Kristuksesta niiden voittajan.

Jumala on kyllä siirtänyt meidät voittajan, JEESUKSEN, puolelle, mutta kannattaa muistaa, että olemme pelastuneinakin täysin riippuvaisia Hänestä. Jos Hän vetäisi armonsa, suojeluksensa tai Pyhän Henkensä meiltä pois, ei meillä olisi pienintäkään toivoa.

Mutta miten Jumala suhtautuu meidän vanhaan luontoomme, joka on pelastumisemme jälkeenkin sodassa Jumalaa vastaan? Entä miten meidän itsemme tulisi suhtautua omaan vanhaan luontoomme?

- Raamatun mukaan vanha luontomme naulittiin ristille Jeesuksen kanssa (Room. 6:6 ja Gal. 2:19-20).
Room. 6:6. *Tiedämme, että vanha minämme on yhdessä hänen kanssaan ristiinnaulittu, jotta tämä syntinen ruumis menettäisi valtansa emmekä enää olisi synnin orjia.*
Gal. 2:19-20. ... *Minut on Kristuksen kanssa ristiinnaulittu. Enää en elä minä, vaan Kristus elää minussa. Sen elämän, jota tässä ruumiissani vielä elän, elän uskoen Jumalan Poikaan, joka rakasti minua ja antoi henkensä puolestani.*
- Itsekkään luontomme ainoa oikea paikka on pysyä Jeesuksen kanssa ristillä. Kun pidämme vanhan luontomme ristillä, se ei ota hallintavaltaa itselleen Pyhältä Hengeltä.
Gal. 5:24-25. *Ne, jotka ovat Jeesuksen Kristuksen omia, ovat ristiinnaulinneet vanhan luontonsa himoineen ja haluineen. Jos me elämme Hengen varassa, meidän on myös seurattava Hengen johdatusta.*
Gal. 6:14. *Minä taas en ikinä tahdo kerskailla mistään muusta kuin meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen rististä. Siinä on maailma minulle ristiinnaulittu ja minä maailmalle.*
- Ei riitä, että olen vinyt vanhan luontoni ristille kerran, minun tulee pitää se siellä jatkuvasti. Jeesus kehottaa pitämään ristin mukanaan joka päivä.
Luuk. 9:23-24 (Matt. 16:24-25, Mark. 8:34-35). *Jeesus sanoi kaikille: "Jos joku tahtoo kulkea minun jäljessäni, hän kieltäköön itsensä, ottakoon joka päivä ristinsä ja seuratkoon minua. Sillä se, joka tahtoo pelastaa elämänsä, kadottaa sen, mutta joka sen minun tähteni kadottaa, on sen pelastava.*
Room. 6:10-13. *Kun Kristus kuoli, hän kertakaikkisesti kuoli eroon synnistä. Kun hän nyt elää, hän elää Jumalalle. Ajatelkaa tekin samoin itsestänne: te olette kuolleet pois synnistä ja elätte Jumalalle Kristuksessa Jeesuksessa. Synti ei siis saa hallita teidän kuolevaista ruumistanne, niin että noudatatte sen himoja. Älkää antako ruumiinne jäseniä synnin käyttöön vääryyden aseiksi! Kun*

nyt kerran olette siirtyneet kuolemasta elämään, antakaa itsenne Jumalalle ja ruumiinne jäsenet hänelle vanhurskauden aseiksi!

Room. 8:9-14. Te ette kuitenkaan elä oman luontonne vaan Hengen alaisina, jos kerran Jumalan Henki asuu teissä. Mutta se, jolla ei ole Kristuksen Henkeä, ei ole hänen omansa. Jos Kristus on teissä, teidän ruumiinne tosin on kuollut synnin vuoksi, mutta Henki luo elämää, koska teidät on tehty vanhurskaiksi. Jos siis teissä asuu Jumalan Henki, hänen, joka herätti Jeesuksen kuolleista, niin hän, joka herätti Kristuksen kuolleista, on teidän eläviksi myös teidän kuolevaiset ruumiinne teissä asuvan Henkensä voimalla. Meillä on siis velvollisuuksia, veljet, mutta ei itsekästä luontoamme kohtaan; ei meidän pidä elää sen mukaan. Jos elätte luontonne mukaan, te kuollette, mutta jos Hengen avulla kuolettatte syntiset tekonne, te saatte elää. Kaikki, joita Jumalan Henki johtaa, ovat Jumalan lapsia.

Ristiä ei pidä sotkea "piikkiin lihassa". Joku laskee leikkiä, että hänelle on annettu puoliso ristiksi. Ylpeyttä rajoittavana piikkinä puoliso voisi pahimmillaan ja parhaimmillaan olla mutta risti on teloitusväline. Vanhan luonnon synnillisiä taipumuksia itsessä pitää vastustaa mutta puolisoa tulee rakastaa.

- Se, että pyrin pitämään vanhan luontoni synnilliset taipumukset kurissa, on sekä valvomista että kilvoittelua.

Mark. 7:21-23. Juuri ihmisen sisältä, sydäimestä, lähtevät pahat ajatukset, ja niiden mukana siveettömyys, varkaudet, murhat, aviorikokset, ahneus, häijyys, vilppi, irstaus, pahansuopuus, herjaus, ylpeys ja uhmamieli. Kaikki tämä paha tulee ihmisen sisältä ja saastuttaa hänet."

Entä Jeesuksen lupaus vallasta pahojen henkien yli?

Luuk. 10:17-20. Ne seitsemänkymmentäkaksi opetuslasta palasivat iloisina ja sanoivat: "Herra, pahat hengetkin tottelevat meitä, kun käskemme niitä sinun nimessäsi." Jeesus sanoi heille: "Minä näin, kuinka Saatana sinkoutui taivaasta kuin salama. Niin, minä olen antanut teille vallan: te voitte polkea käärmeitä ja skorpioneja ja kaikkea vihollisen voimaa, eikä se vahingoita teitä. Mutta älkää siitä iloitko, että henget teitä tottelevat. Iloitkaa siitä, että teidän nimenne on merkitty taivaan kirjaan."

Jumala voi viedä valtakuntansa työtä eteenpäin meidän kauttamme ainoastaan siinä määrin, kuin mitä Kristus itse saa meissä ja meidän kauttamme vaikuttaa. Meidän ensisijainen tehtävämme on pitää huolta siitä, että itse pysymme Kristuksen omina, että nimenne pysyy merkittynä taivaan kirjaan. Pyhän Hengen voima vaikuttaa meissä kaiken muun, myös sen että tahdomme tehdä ja myös teemme Jumalalle kelpaavia asioita (Fil. 2:13).

Vallankäyttö pahojen henkien yli on oltava Jeesuksen Kristuksen kädessä. Me emme voi sitäkään valtaa ottaa omiin käsiimme, vaikka saatana meitä siihenkin syntiin houkuttelee.

Juud. 1:8-9. Yhtä kaikki nämä hurmahenget tekevät samalla tavoin. He saastuttavat ruumiinsa, halveksivat Herraa ja hänen valtaansa ja herjaavat henkivaltoja. Ei edes ylienkehi Mikael, kiistellessään Mooseksen ruumiista Paholaisen kanssa, rojhennut herjata eikä tuomita tätä, vaan sanoi: "Nuhdelkoon Herra sinua!"

Miten voimme puolustautua pahuutta vastaan?

Miten voimme puolustautua pahuutta vastaan?

Raamattu ehdottaa, että pukisimme yllemme Jumalan taisteluvälineiden koska vastustajamme eivät ole ihmisiä vaan henkivaltoja.

Ef. 6:10-12. Lopuksi: vahvistukaa Herrassa, ottakaa voimaksenne hänen väkevyytensä. Pukekaa yllemme Jumalan taisteluvälineet, jotta voisitte pitää puolianne Paholaisen juonia vastaan. Emmehän me taistele ihmisiä vastaan vaan henkivaltoja ja voimia vastaan, tämän pimeyden maailman hallitsijoita ja avaruuden pahoja henkiä vastaan.

Jumalan antama väline ei ole tarkoitettu käytettäväksi toisia ihmisiä vastaan vaan suojaksi pahojen henkivaltojen hyökkäyksiä vastaan.

Totuuden vyö;

Ef. 6:14. *Seiskää lujina! Kiinnittäkää vyöksenne totuus, ...*

Keskity Jeesukseen – totuuden vyö

- Perustus kristillisessä opissa/totuudessa vastaamiseksi Saatanan valheisiin (Joh. 8:32)

Jumalan sana on totuus. Raamatun sanaa tulee opiskella, että oppisi tuntemaan totuuden. Siksi en voi myöskään tarkoitushakuisesti poistaa Raamatusta yhtään sellaista asiaa, joka ei minua miellytä. Jos niin teen, olen jo valinnut totuuden sijasta valheen.

1. Piet. 2:2. *Niin kuin vastasyntyneet lapset tavoitteleka puhdasta sanan maitoa, jotta sen ravitsemina kasvaisitte pelastukseen.*

Joh. 8:31-32. ... *Jeesus sanoi: "Jos te pysytte uskollisina minun sanalleni, te olette todella opetuslapsiani. Te opitte tuntemaan totuuden, ja totuus tekee teistä vapaita."*

Totuudessa pysyminen on yksi Jumalan ominaisuuksista. Totuudessa kannattaa pysyä silloinkin, kun ei itse hyödy siitä. Ellei halua pysyä totuudessa, siirtyy vastustajan puolelle (Joh. 8:44). Mutta jollei totuutta kykene sanomaan rakkaudessa, kannattaisi se ehkä jättää sanomatta.

Sananl. 12:18-19. *Harkitsematon sana on kuin miekanpisto, viisaan puhe on lääketä. Totuuden sanat kestävät iäti, valheen sanat vain tuokion.*

Vanhurskauden haarniska;

Ef. 6:14. ..., *pukeutukaa vanhurskauden haarniskaan*

Pidä suhteet kunnossa – vanhurskauden haarniska

- Meille on annettu Kristuksen vanhurskaus (Fil. 3:9)
- Suojelemaan sydäntä syyllisyydeltä ja tuomiolta

Kannattaa muistaa, että meidän vanhurskauttamme, joka on Jeesuksen Kristuksen ristinkuoleman tähden Jumalalta itseltään lahjaksi saatua Jumalalle kelpaavuutta, ei voi kukaan meiltä riistää, ei paholainenkaan.

Fil. 3:9. *ja jotta kävisi ilmi, että kuulun hänelle (Kristukselle). Näin minulla ei enää ole mitään omaa, lain noudattamiseen perustuvaa vanhurskautta, vaan se vanhurskaus, jonka perustana on usko Kristukseen ja jonka Jumala antaa sille, joka usko.*

- Tämän lahjaksi saadun vanhurskauden tilalle ei kannata itse lähteä rakentamaan omavanhurskautta.
- Tämän vanhurskauden haarniskan turvin ei myöskään voi lähteä harjoittamaan syntiä. Se olisi sama kuin vihollista vastaan menisi pelkän rintapanssarin turvin ilman miekkaa kypärää ja kilpeä.

Rauhan evankeliumin jalkineet;

Ef. 6:15. *ja sitokaa jalkineiksenne alttius julistaa rauhan evankeliumia.*

Osallistu palvelutyöhön – rauhan evankeliumin jalkineet

- Valmius puhua Kristuksesta (Jes.52:7-10)

En salaa sitä, että kuulun Jeesukselle, kun joku sitä kysyy.

Jes. 52:7-10. *Kuinka ihanat ovat vuorilla ilosanoman tuojan askelet! ... niin että maan kaikki ääret näkevät pelastuksen, jonka meidän Jumalamme on tuonut.*

Kristityistä noin 3-4 %:lla on evankelistan armolahja. Me muut voimme tehdä sen, että siunaamme lähimmäisiämme, ystävyystämme heidän kanssaan ja autamme heitä missä voimme ja kun he kysyvät, mihin apumme perustuu, vastaamme (L10T:n periaatteet).

1. Piet. 3:13-16. *Kuka voi tehdä teille pahaa, jos te kiihkeästi pyritte tekemään hyvää? Ja vaikka joutuisittekin kärsimään vanhurskauden tähden, te olette autuaita. "Älkää heitä pelätkö älkääkää hämmentykö", vaan pyhittäkää Herra Kristus sydämässänne ja olkaa aina valmiit antamaan vastaus jokaiselle, joka kysyy, mihin teidän toivonne perustuu. Mutta vastatkaa sävyisästi ja kunnioittavasti ja säilyttäkää omatuntonne puhtaana - silloin ne, jotka parhaavat teidän hyvää vaellustanne kristittynä, joutuvat häpeään juuri siinä, mistä teitä panettelevat.*

Uskon kilpi;

Ef. 6:16. *Ottakaa kaikessa suojaksenne uskon kilpi, jolla voitte sammuttaa pahan palavat nuolet.*

Luota Jumalaan silloinkin, kun on vaikeaa – uskon kilpi

- Kynnisyys ja epäilyn vastakohta

Luotanko siihen, että mitä tahansa minulle tapahtuu, olen Jumalan kädessä. Usko, joka ei ole sidoksissa Raamattuun Jumalan sanana, on pahan palaville nuolille vain "virtuaalitetollisuutta".

Uskova, joka esim. Jumalan rakkauteen vedoten hylkää osan Raamatun ilmoituksesta, on jo päästänyt pahan palavan nuolen sydämeensä.

Pelastuksen kypärä;

Ef. 6:17. *Ottakaa myös pelastuksen kypärä, ...*

Pelastukseen ei ole muusta Jumalan meille antamasta taisteluvälineestä erillinen. Kristus on sovittanut

kaikki syntimme, olivat ne sitten menneisyydessä tai nykyisyydessä tehtyjä tai niitä syntejä, joita tulemme tekemään tulevaisuudessa. Saatanaa syöttämiä valheita ovat mm. seuraavat;

- Pelastunut Jumalan lapsi ei enää tee syntiä. Ja
- jos pelastunut Jumalan lapsi tekee syntiä, sitä ei voi saada enää anteeksi.

Nämä ovat valheita, koska Raamatun mukaan me olemme syntisiä (1. Joh. 1:8 – 2:2) mutta Kristuksen sovintoveren alle viety synti saadaan aina anteeksi eikä se enää syytä meitä, vaikka saatana yrittääkin muuta uskotella. Näilläkin valheilla saatana yrittää kääntää katsemme pois Kristuksesta itseemme ja omiin tekoihimme.

1. Joh. 1:8 – 2:2. *Jos väitämme, ettemme ole syntisiä, me petämme itseämme eikä totuus ole meissä. Jos me tunnustamme syntimme, niin Jumala, joka on uskollinen ja vanhurskas, antaa meille synnit anteeksi ja puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä. Jos väitämme, ettemme ole syntisiä tehneet, teemme hänestä valehtelijan eikä hänen sanansa ole meissä. Rakkaat lapset! Kirjoitan tämän teille, jotta ette tekisi syntiä. Jos joku kuitenkin syntiä tekee, meillä on Isän luona puolustaja, joka on vanhurskas: Jeesus Kristus. Hän on meidän syntiemme sovittaja, eikä vain meidän vaan koko maailman.*

Kun me nämä ansat vältämme, yrittää saatana houkutellessa meitä vastakkaiseen syntiin taas valheella;

- Ainakaan pienillä synneillä ei ole väliä, eikä niistä ole tarpeen tehdä parannusta, koska nehan on jo etukäteen saatu anteeksi.

Tämäkin on valhe, sillä edellinen raamatunkohta jatkuu seuraavasti;

1. Joh. 2:3-6. *Siitä me tiedämme tuntevamme hänet, että pidämme hänen käskynsä. Joka sanoo tuntevansa hänet mutta ei pidä hänen käskyjään, on valehtelija, eikä totuus ole hänessä. Mutta joka noudattaa hänen sanaansa, hänessä Jumalan rakkaus on todella saavuttanut päämääränsä. Tästä me tiedämme olevamme hänen yhteydessään. Sen, joka sanoo pysyvänsä hänessä, tulee myös elää samalla tavoin kuin hän eli.*

Tätä sanotaan myös kilvoitteluksi. Ellei syntiä voiteta omassa mielessä, sitä ei voiteta ollenkaan. Kristitty onnistuu kilvoittelussaan vain siinä määrin, kuin mitä hänen vanha luontonsa pysyy ristillä Jeesuksen kanssa. Niin kauan kun luulen omin voimin voivani vastustaa synnin houkutuksia, olen pahalle helppo saalis, sillä olenhan silloin vanhan luontoni ohjauksessa. Apostoli Pietarin mukaan niin pientä asiaa ei olekaan, jota ei kannattaisi käsitellä Herran kanssa.

1. Piet. 5:7-8. *Heittäkää kaikki murheenne hänen kannettavakseen, sillä hän pitää teistä huolen. Pitäkää mielenne valppaana ja valvokaa. Teidän vastustajanne Saatana kulkee ympäriinsä kuin ärjyvä leijona ja etsii, kenet voisi niellä.*

Aina kun huomaan miettineeni tai jopa aiheuttaneeni jotakin väärää, uskallan tunnustaa sen, pyytää anteeksi ja mennä sen kanssa Jeesuksen sovintoveren alle puhdistettavaksi.

Hengen miekka;

Ef. 6:17. *... ottakaa Hengen miekka, Jumalan sana.*

Jumalan sanan, Raamatun tunteminen, on itse asiassa tie Jeesuksen Kristuksen tuntemiseen. Mitä enemmän tunnen Raamattua, sitä oikeamman kuvan Raamattu antaa minulle itsestäni, koska se paljastaa minulle minun omat aikeeni ja ajatukseni (Hepr. 4:12-13). Vasta tämän jälkeen, parannuksen teon ja kokemani armon varassa, voin välittää Jumalasta oikean kuvan muille.

Voita mielessä käytävä kamppailu – pelastuksen kypärä

- Suojelemaan mieltä epäilyksistä ja syytöksiltä

Tunne Raamattusi – Hengen miekka

- Jumalan sana
- On hyökkäysase **rukouksen lisäksi**

Hepr. 4:12-13. *Jumalan sana on elävä ja väkevä. Se on terävämpi kuin mikään kaksiteräinen miekka, se iskee syvään ja viiltää halki sielun ja hengen, nivelet ja luiden ytimet, se paljastaa sisimmät aikeemme ja ajatuksemme. Jumalalta ei voi salata mitään. Kaikki, mikä on luotu, on avointa ja alastonta hänelle, jolle meidän on tehtävä tili.*

Luin jostain kirjasta seuraavan todistuksen;

Oli eri uskonsuuntien pastoreiden yhteinen konferenssi. Siellä yksi pastori piti voimakkaan puheen toisien pastoreiden oppinäkemyksiä vastaan. Yöllä unessa Jeesus ilmestyi tälle pastorille ja sanoi; Jumalan sanan miekan, jonka olen käyttöösi uskonut, tulisi olla Minun kädessäni, ei sinun. Seuraavana aamuna tämä pastori pyysi puheitaan muilta anteeksi.

Rukous;

Jumalan antama taisteluväri jää hyvin pitkälti turhaksi, ellei meillä ole jatkuvaa yhteyttä Kristukseen ("sodanjohdossa") ja elleimme anna Pyhän Hengen pitää meidän varusteitamme kunnossa.

Ef. 6:18. *Tehkää tämä kaikki rukoillen ja anoen. Rukoilkaa joka hetki Hengen antamin voimin. ...*

Ratkaiseva taistelu ihmisten sieluista käydään henkivalloissa. Rukous on siinä merkittävässä asemassa.

Minulle voi tulla houkutus luulla, että näin mahtavalla puolustus- ja hyökkäysasearsenaalilla pysyn varmasti pystyssä kaikissa kiusauksissa ja koetuksissa. Huomaatko, miten salakavalasti olen silloin jo asettanut turvani Jumalan sijasta Hänen lahjoihinsa ja ainakin osittain myös itseeni.

Koetukset / kiusaukset tulevat aivan varmasti jokaisen kristityn osalle. Joku voisi luulla, että kyllä hän koetuksen tunnistaa siihen omassa elämäntilanteessaan jouduttuaan. Useinkaan ei tunnista. Koetuksesta pois pääsy on kyllä olemassa jo koetuksen alkuhetkiltä alkaen, mutta miten sitä käyttäisi jos ei edes tiedä olevansa koetuksessa.

1. Kor. 10:12-14. *Joka luulee seisovansa, katsokoon, ettei kaadu. Teitä kohdannut kiusaus ei ole mitenkään epätavallinen. Jumalaan voi luottaa. Hän ei salli kiusauksen käydä teille ylivoimaiseksi, vaan antaessaan teidän joutua koetukseen hän samalla valmistaa pääsyn siitä, niin että voitte sen kestää. Rakkaat ystävät, pysykää siis erossa epäjumalien palvelemisesta.*

Kristitynkin pahimmat kiusaukset voivat liittyä sellaisten epäjumalien palvontaan kuten mammona (raha) ja minä itse (ylpeys). Esim. Raamatun sanan tunteminen tai hyvä laulunäni voivat saada tuntemaan ylemmyyttä muihin nähden. Jokainen kristitty lankeaa jossain asioissa. Jollei tekojen niin ainakin ajatusten ja laiminlyöntien tasolla. Raamattu sanoo;

Sananl. 24:16. *Vaikka hurskas seitsemästi kaatuisi, hän nousee jälleen, ...*

nousee viisaampana, koska tuntee nyt paremmin itseään ja Jumalan armon anteeksiantavaa voimaa.

Mutta millä tavalla me muut kristityt suhtaudumme langenneeseen? Tuomitsemmekö, hylkäämmekö – vai armahdammekö? Kannattaisi armahtaa, sillä;

Room. 14:4-12. *Mikä oikeus sinulla on tuomita toisen palvelijaa? Oman isäntänsä edessä hän seisoo tai kaatuu ... Kuinka sinä voit tuomita veljesi? Tai sinä toinen, kuinka voit halveksia veljeäsi? Kaikki me joudumme Jumalan tuomioistuimen eteen. ... Jokainen meistä joutuu tekemään Jumalalle tilin itsestään.*

1. Kor. 5:12-13. *Ei kai minun asiani ole tuomita ulkopuolisia? Ettehän tekään tuomitse muita kuin omaan piiriinne kuuluvia. Ulkopuoliset tuomitsee Jumala. "Poistakaa keskuudestanne se, joka on paha." (1. Kor. 5:12-13 kohdan tuomitsemisella tarkoitetaan seurakuntakuria. Sillä ei tarkoiteta sitä, että tuomitsemiseen olisi yksittäisellä kristityllä tai pienpiirillä oikeutta.)*

Emme voi hyökätä, ennen kuin osaamme puolustautua (meillä on puolustaja).

1. Joh. 5:19-20. *Me tiedämme olevamme Jumalasta, mutta koko maailma on Pahan vallassa. Me tiedämme myös, että Jumalan Poika on tullut ja antanut meille ymmärryksen, jotta tuntisimme hänet, joka on Todellinen. Ja tässä Todellisessa me elämme, kun olemme hänen pojassaan Jeesuksessa Kristuksessa. Hän on tosi Jumala ja iankaikkinen elämä.*

Kun ”maaperä” on rukouksella pehmitetty, voi evankeliumi, eli ilosanoma Jeesuksesta Kristuksesta alkaa itää.

Jo uskossaan nuori kristitty voi kertoa (todistaa) omista kokemuksistaan ja kääntymyksestään, vaikka opettajaksi hänestä ei vielä ole.

Jumala itse on luvannut vahvistaa sanansa ihmeiden ja merkkien avulla. Ihmeet ja merkit joko tulevat tai jäävät tulematta sen mukaan, mitä Jumala on suunnitellut.

2. Kor. 10:3-5. Me elämme tässä maailmassa mutta emme taistele tämän maailman tavoin.

Taisteluaseemme eivät ole ihmisten aseita, vaan niillä on Jumalan antama voima tuhota linnoituksia. Me kaadamme kumoon järjen päätelmät ja kaiken, mikä nousee ylpeänä vastustamaan Jumalan tuntemista. Me vangitsemme kaikki ajatukset kuuliaisiksi Kristukselle

Lopuksi

Jumalan lapsi kiinnittää huomionsa Jumalaan. Jumalan rakkaus karkottaa pelon.

Paha on kyllä olemassa mutta se on, niin kuin Martti Luther sanoi; Jumalan kahlekoira. Paholainen käy kyllä ympäri niin kuin kiljuva jalopeura, mutta Jeesuksen lähellä se on hampaaton.

Huomiotaan ei kannata kiinnittää viholliseen vaan Jeesukseen.

Ero lapsen ja sian välillä on se, että lapsi nousee puhdistettavaksi rapakkoon kaaduttuaan; mutta sika alkaa rypeä rapakossa. Sama se on syntirapakon kanssa. Lankeamisen jälkeenkin – tule Jeesuksen luo.

Jes. 1:18. Tulkaa, selvittäkäämme miten asia on, sanoo Herra. - Vaikka teidän syntinne ovat verenpunaiset, ne tulevat valkeiksi kuin lumi. Vaikka ne ovat purppuranpunaiset, ne tulevat valkeiksi kuin puhdas villa.